

ת"פ 40437/06/17 - מדינת ישראל נגד לב טוב א.א.ע. בע"מ, אבישי אלגלי

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

ת"פ 40437-06-17 מדינת ישראל נ' לב טוב א.א.ע. 16 דצמבר 2018
בע"מ ואח'

בפני כב' השופט אייל אברהמי, נשיא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. לב טוב א.א.ע. בע"מ
2. אבישי אלגלי

הנאשמים

גזר דין

- נגד הנאשמת 1 הוגש כתב אישום בגין העסקה שלא כדין וללא ביטוח רפואי, עבירות לפי סעיף 2(א)(1)ו(2) ו 2(ב)(3) לחוק עובדים זרים התשנ"א- 1991 (להלן: החוק). בכך שהעסיקו שני עובדים זרים מאריתרה ששם: ALI IBRAHUM YOSSEF OKBAAB (להלן העובדים הזרים). הנאשם 2, הינו הבעלים והמנהל של נאשמת מס' 1 והוא הואשם בהתאם לסעיף 5 לחוק עובדים זרים וסעיף 2(א)(1) לחוק עובדים זרים בגין הפרת אחריותו של נושא משרה בתאגיד.
- הנאשם 2 הודה בעבירות המיוחסות לו ולנאשמת 1 בכתב האישום והורשע על פי הודאתו כמפורט בהחלטה מיום 10.12.18. הנאשמת 1 הינה מאפיה בבית שמש אותה מנהל נאשם 2 שהינו המנהל והבעלים כאמור. יחד עימו עובדים במאפיה אחיו והם העסיקו כאמור את העובדים הזרים.
- הנאשמים כפרו בתחילה באשמה שיוחסה להם. בכל אופן בדיון מיום 10.12.18 חזרו בהם מהכפירה והודו בכתב האישום על יסודו הורשעו כאמור כמפורט בהכרעת הדין מאותו יום.
- ב"כ הנאשמים טענה כי יש להמנע מהרשעת הנאשמים בשל הנסיבות האישיות המיוחדות של הנאשמים, אלה יפורטו בהמשך הדברים. בכל אופן נזכיר כי אביו של הנאשם 2 סייע בידם רבות בהקמת מאפיה חדשה בבית שמש ובסמוך למועד שנקבע לחנוכתה לקה באירוע מוחי אושפז למשך כ 10 חודשים עד שלמרבה הצער נפטר במרץ 2016. כל אותה תקופה היו בני המשפחה סביב למיטתו

וסעדו אותו כאשר העסק נקלע לקשיים. המאפיה לא עברה על אף ההוצאות הרבות שנגרמו להם בשל כך. עד היום הם מתקשים להתאושש ממה שארע הן מבחינת כלכלית, והן מבחינה אישית מנטלית. כן ביקשה ב"כ הנאשמים לשלוח את עניינו של התובע לתסקיר של קצין מבחן קודם לגזר הדין.

בענין האחרון אומר כי אכן התרשמתי שמדובר במשפחה חמה ומלוכדת שהתגייסה לטפל באב. יחד עם כל זאת לא מצאתי על יסוד הפסיקה הקיימת כי יש הצדקה ואפשרות להמנע, לדאבוננו מהרשעה. כפי שנקבע בע"פ (ארצי) 33112/09/15 מדינת ישראל נגד מרסי זלקינד אין מקום להמנע מהרשעה אלא בנסיבות חריגות ויוצאות דופן כאשר עשוי להגרם נזק לא מידתי לנאשם אם יורשע. הנסיבות במקרה דנן אכן קשות אך בכך לא סגי כדי להמנע מהרשעה. אי ההרשעה יפגע לא רק בהתראה אלא אגם בשיקולי השיוויון ולכן אני דוחה את הבקשה. וראה עוד בענין זה ת"פ 36242/01/18.

ובענין הבקשה השני של ב"כ הנאשמים - להעביר את עניינו לקצין מבחן ולקבל תסקיר של שירות המבחן אף כאן אין מקום להעתר לבקשה. בענין זה נפנה להלכה שנקבעה בתיק ת"פ 30508/07/13 מדינת ישראל נגד בר לב. במקרה האחרון נקבע כי אין מקום להפנות לשירות המבחן כאשר אין לכך הצדקה. מדובר בדחיית הקץ ללא תועלת תוך הטלת עומס נוסף שאינו נצרך, על שירות המבחן. לנוכח האמור נדחית אפוא אף הבקשה השניה של ב"כ הנאשמים. לפיכך נעבור לשלב גזירת הדין.

5. ב"כ המאשימה בטיעוניה הפנה לפסיקת בית הדין הארצי לעבודה שבה נאמר כי העובדה שהעסקה במשק בית שלא כדין, נעשית על ידי אנשים נורמטיבים לחלוטין ונעדרי עבר פלילי, לא די בה כדי להפחית את הקנס, דווקא בשל הצורך בהרתעת אנשים נורמטיבים.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה אותו יש לקבוע בתחילה צריך להיות-ביחס לעבירת העסקה שלא כדין ובגין העדר ביטוח רפואי, כאשר הקנסות הינם בסכום מירבי של 146,000 ₪ בגין העסקה שלא כדין ובגין העסקה ללא ביטוח רפואי סך של 116,800 ₪, כל זאת לגבי כל אחד מהעובדים הזרים וביחס לנאשמת מס' 1. ב"כ המאשימה הדגיש, כי לגבי העבירה של העסקה שלא כדין, קיים עונש מינימום בחוק שהנו כפל הקנס המנהלי.

ביחס לנאשם מס' 2, טען ב"כ המאשימה, כי הקנס המקסמלי לגבי כל אחד מהעבירות עומד על סך של 29,200 ₪ לגבי כל עבירה, וביחס לכל עובד. כמו כן, על הנאשמים לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות במשך שלוש שנים, שאם לא כן יושת עליהם קנס של 50,000 ₪. ב"כ המאשימה הדגיש כי מדובר בעבירות שמהוות מכת מדינה שמחייבות הטלת ענישה כלכלית והם בוצעו במסגרת משלח ידם של הנאשם תוך פגיעה בזכות העובד הזר לביטוח רפואי. ב"כ המאשימה ביקש שנקבע את מתחם הענישה לגבי הקנס בגין העסקה של כדין בשיעור של 20 עד 50 אחוז מהקנס המירבי שציין לעיל. לגבי עבירת הביטוח הרפואי ביקש שהקנס על הנאשם 2 יהיה 5,000 ₪ לכל עובד.

6. הנאשם 2 ציין כי יש לו 7 ילדים, הוא מפרנס יחיד, הוא הודה וקיבל על עצמו אחריות. הוא הביע את צערו על ביצוע העבירה וציין כי הדבר נעשה על רקע האירוע שקרה לאביו, אשפוזו הארוך שגרם

לטלטלה של העסק ושל המשפחה. מאותה עת נקלע העסק לקשיים כמו גם המשפחה עצמה. הוא הציג אסופת מסמכים המלמדת על המשבר הכלכלי והמשפחתי שעברה המשפחה בעקבות מחלתו של האב ואשפוזו לתקופה ארוכה. הקושי הכלכלי מלווה גם את העסק גם את אימו של הנאשם 2 שכאמור בעלה (אבי הנאשם 2 נפטר לדאבוני). העבירה של העסקת העובדים הזרים היתה אפוא בהקשר זה ולתקופה קצרה של חודשיים כמפורט בכתב האישום. כן ביקשה ב"כ הנאשמים כי הסכום שיפסק לו ישולם בתשלומים רבים ככל האפשר כדי שיוכל לעמוד בהם.

החלטה

7. בתיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) הוסף סעיף 40ב לחוק, שבו נקבע מנגנון רב שלבי: תחילה יש לקבוע את מתחם העונש ההולם ורק בשלב הבא, יש לקבוע את העונש המתאים לנאשם הספציפי שבפנינו. העונש יקבע מתוך מתחם הענישה שהוגדר וניתן לחרוג ממנו בנסיבות המתאימות (סעיף 40 ג' לחוק העונשין).

8. בבואנו לקבוע את מתחם העונש ההולם, עלינו לפרט את אמת מידה המשכללת את הערך חברתי שנפגע ומדיניות הענישה הנהוגה, כולל נסיבות ביצוע העבירה, לרבות מידת אשמתו של הנאשם (סעיף 40 יא).

בית הדין הארצי בפסק הדין בענין **מדינת ישראל נגד אלי מן וערגה מן ע"פ 33166/09/15** פירט את הדרך והשלבים של גזירת העונש.

בשלב השני יש מקום לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם כולל נסיבות ביצוע העבירה הספציפית והתאמת העונש בהתאם לעקרון ההלימות.

9. לצורך קביעת מתחם הענישה נביא בחשבון את הערכים המוגנים כפי שפורטו בפסק הדין של בית הדין הארצי ע"פ (ארצי) **57160/01/14 מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ** (פורסם בנבו, 08.02.2014):

"הערכים החברתיים המוגנים במסגרת עבירה זו הינם ערכים ממספר סוגים. ראשית - העסקת עובדים זרים, כקבוצה מוחלשת, ללא פיקוח המבטיח להם תנאי עבודה הוגנים, ותוך העסקתם מחוץ לחוק על כל המשתמע מכך, עלולה לפגוע בעקרונות יסוד לרבות בכבוד האדם של אותם עובדים (עפ"א 47/08 יאיר שערים 2000 בע"מ - מדינת ישראל, מיום 26.10.09). שנית - העסקת עובדים זרים ללא היתר פוגעת במדיניות הכלכלית של הממשלה ו"פוגעת גם בתנאי עבודתם של עובדים מקומיים רבים הצריכים להתחרות בשוק העבודה עם 'עבודה זולה'", היינו משליכה באופן עקיף על היקף האבטלה ועל תנאי העסקתם של העובדים הישראלים (ע"פ 1001/01 מדינת ישראל - נפתלי ניסים, פד"ע לח 145 (2002); כן ראו את דברי ההסבר לתיקון מס' 7 לחוק עובדים זרים - ה"ח 143 התשס"ה 354 ואת דברי ההסבר לתיקון מס' 15 לחוק עובדים זרים - ה"ח 481 התש"ע 236). כחלק מכך יש לקחת בחשבון כי המניע

לביצוע העבירה הינו במקרים רבים כלכלי, לצורך השגת תועלת כלכלית, ויש לפיכך הצדקה לעונש כלכלי אפקטיבי."

כן יש להביא בחשבון את תקופת העסקה שהיתה כשלושה חודשים בלבד. אני ער לכך שחל בדין תיקון 15 לחוק עובדים זרים שקובע כי מנימום הקנס צריך להיות כפל קנס מנהלי.

10. לנוכח כל האמור אני קובע כי מתחמי הענישה שביקש ב"כ המאשימה כאמור לעיל הינם ראויים וסבירים והם מקובלים עלי, ובתוכם עלי לקבוע את העונש הראוי תוך איזון בין מכלול הנסיבות הקונקרטיות שבפני.

11. בבואי ליישם את השלב הבא - של בחירת העונש הראוי בתוך מתחם הענישה - יש להביא בחשבון את הנסיבות האישיות של הנאשם, לרבות מצבו. יש לזכור כי מדובר בהעסקה לתקופה קצרה של כ 2 חודשים של שני עובדים זרים. כן יש לשוות לנגד עינינו שמדובר בעבירות שנעברות על ידי אנשים נורמטיבים דוגמת הנאשם 2 שאין לו רישום פלילי. מאידך גיסא יש לזכור כי מדובר בעבירות כלכליות, שפוגעות בכלל המשק ובתוך זה בעובדים הפוטנציאליים כמו גם בעובד הזר שהועסק ללא ביטוח רפואי .

12. לנוכח כל האמור אני גוזר על הנאשמת 1 בגין העסקת עובדת זרה שלא כדין קנס בסך 30,000 ₪ וקנס נוסף בסך 8,000 ₪ בגין העסקת העובדים ללא ביטוח רפואי כדין .

על הנאשם מספר 2 בגין הפרת אחריותו כנושא משרה בגין העסקה שלא כדין והעסקה ללא ביטוח רפואי אני גוזר עליו קנס של 9,000 ₪.

הקנס ישולם ב 20 תשלומים חודשיים שווים שישולמו החל מיום 1.2.19 ומידי ראשון לחודש קלנדרי בכל אחד מהחודשים העוקבים שלאחר מכן.

13. בהתאם לסעיף 72 לחוק העונשין, אני מחייב את הנאשם 2 לחתום על התחייבות עצמית לא יאחר 25.12.18, שלא לעבור עבירה על חוק עובדים זרים , למשך 3 שנים מיום החתימה, שאם לא כן יחוייב בקנס בסך 30,000 ₪ . הנאשם יפנה למזכירות בית הדין כדי לחתום על התחייבות כאמור ועל מנת לקבל שוברים לתשלום.

בהתאם לבקשת הצדדים ישלח אליהם גזר הדין בדואר חלף הקראת גזר הדין באולם.

14. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 45 יום.

ניתן היום, ח' טבת תשע"ט, 16 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

עמוד 4